

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 8. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 19. 8. 2013, č. j., byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ, č. j. ze dne 4. 6. 2013 bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 4. 6. 2013 byla zamítnuta žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Kroměříž ze dne 24. 5. 2013 není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla účastníku řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 15 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly žalované doručeny dne 28. 6. 2013. Uvedl, že posudkový závěr je v rozporu s jeho skutečným a přetrvávajícím nynějším zdravotním stavem, který je neutěšený, brání mu ve výkonu zaměstnání. Po zranění nemůže propnout koleno, které se neuzamkne, neumožňuje stání či delší chůzi nebo i krátkodobé přenášení břemen. Koleno je stále velmi bolestivé, stav se absolutně nelepší. Dne 17. 10. 2013 podal žalobu proti napadenému rozhodnutí ze dne 19. 8. 2013, č. j., rozhodnutí považoval za nesprávné, neboť posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji zkoumal jeho aktuální a především vyvíjející se zdravotní stav. Nezhodnotil dostatečně jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce č. 8 kapitoly VI., přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti. Z uvedených skutečností tak vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Navrhl proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 5. 11. 2013 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce podle posudku PK MPSV ČR.

Soud provedl v předmětné věci důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 10. 12. 2013. V rámci komise zasedal i lékař specialista z oboru ortopedie. Žalobce byl jednání komise přítomen, rovněž byl i objektivně vyšetřen. Posudková komise čerpala z lékařských nálezů uvedených v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen, dále z dalších odborných lékařských nálezů přiložených k žalobě. Z podkladové dokumentace měla k dispozici opis rozhodnutí žalované žalobu a doložené nálezy předložené krajským soudem, posudkovou dokumentaci OSSZ Kroměříž, dále vyžádala úplnou zdravotní dokumentaci praktické lékařky MUDr. Kadlecové z Holešova. Žalobce je nevyučen, pracoval jako dělník, posuzován je k profesi zaučeného dělníka. Jednotlivé lékařské nálezy uvedeny v posudku byly posudkově zhodnoceny. Na základě tohoto hodnocení i objektivního vyšetření posuzovaného při jednání bylo konstatováno, že se jedná o stav po úraze, který utrpěl dne 10. 4. 2012, jednalo se o úraz pravé dolní končetiny – zlomeniny holenní a lýtkové kosti, léčeno s několikadenním odstupem chirurgicky. Po zhojení zlomenin, vyjmutí kovového materiálu, artroskopickém ošetření nitrokloubních struktur a intenzivní rehabilitaci přetrvává poruchy funkce kolenního kloubu, ve smyslu omezení plného propnutí, které vede ke změně stereotypu chůze a omezení delšího stání. V ostatních váhonosných kloubech dolních končetin nebyla prokázána porucha funkce, na končetinách není závažný svalový nebo neurologický deficit. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla posudková komise k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po zlomenině holenní kosti pravé dolní končetiny s přetrvávajícím omezením pohybu pravého kolenního kloubu. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly XV, oddíl B, položka 9 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění ve výši 20 %. Stav byl hodnocen při střetu procentního rozmezí pro předchozí vykonávanou výdělečnou činnost a kvalifikační potenciál posuzovaného. Samotné omezení funkce kolenního kloubu by podle rozsahu funkčního postižení hodnotila posudková komise na dolní hranici rozmezí, resp. spíše jen podle písm. a) položky 9 přílohy k citované vyhlášce, protože ve flexi je kloubní pohyb normální, koleno je stabilní a ve správném osovém postavení. Pro další zvýšení podle § 3 odst. 1, 2 vyhlášky nebyly shledány podklady. Nejedná se o stav uvedený pod písm. c), d) stejné položky, protože funkční porucha není celkově těžkého stupně a nejde ani o ztuhnutí dvou kloubů.

K jednání u Krajského soudu v Brně dne 30. 12. 2013 se žalobce nedostavil, ačkoliv vzal termín jednání na vědomí, jak vyplývá z doručenky vykázané dne 19. 12. 2013, kdy písemnost byla mu vložena do domovní nebo jiné užívané schránky. Soud proto jednal v jeho nepřítomnosti.

Zástupkyně žalované navrhla zamítnutí žaloby, odkázala na závěry posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 10. 12. 2013.

Z posudkové dokumentace OSSZ Kroměříž bylo zjištěno, že žádost o invalidní důchod podal žalobce dne 15. 5. 2013, jeho zdravotní stav byl posouzen OSSZ Kroměříž dne 24. 5. 2013, posudková lékařka vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. Kadlecové, Holešov, dále vycházela z nálezu odborných lékařů, sice PZ chirurgie KM primáře MUDr. Lajmara ze dne 20. 4. 2012 a 7. 11. 2012, MUDr. Nováka chirurgie KM opakované nálezy kontrolní poslední dne 21. 1. 2013, MUDr. Zdráhala, ortopedie Holešov, opakované nálezy poslední 10. 4. 2013 a MUDr. Mikulčákové RHb Holešov ze dne 9. 8. 2012. Stav byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, podmíněný následky úrazu ze dne 10. 4. 2012, kdy utrpěl zlomeninu mediálního kondylu tibie vpravo a zlomeninu fibuly subkapitálně vpravo. Léčeno operativně osteosyntézou dne 17. 4. 2012. Podle chirurgického nálezu ze dne 23. 1. 2013 byl stav zhojen s omezením plné extenze kolene, chybí asi 8 stupňů, koleno plně nepropne, což omezuje delší stání a limituje ho v pohybu. Stav není ovlivnitelný novým operačním zákrokem. Ortopedický nález ze dne 10. 4. 2013 uvádí pohyb v pravém kolenu s deficitem extenze 5 až 10 stupňů, flexe 120 stupňů, stabilita dobrá, při chůzi se deficit extenze projevuje kulháním, porušen stereotyp. Nález byl hodnocen jako funkční postižení po zlomenině kosti dolní končetiny, jde o lehké postižení s omezením funkce pravé dolní končetiny pro delší stání a chůzi. Nejedná se o žádný stupeň invalidity. Posudkový závěr zněl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 13, písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2013.

V rámci námitkového řízení byl vypracován posudek ČSSZ pracoviště Brno dne 8. 8. 2013. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace, taktéž i vlastním zjištěním při jednání, nebyly mezi doloženými lékařskými nálezy zjištěny rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Námitky byly zaměřeny na nesouhlas s výsledkem jednání v řízení před OSSZ Kroměříž. Lékař LPS ČSSZ dospěl k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je doléčený poúrazový stav pravé dolní končetiny. Jedná se o stav po fraktuře mediálního kondylu tibie vpravo a stav po fraktuře fibuly vpravo. Posuzovaný prodělal úraz dne 10. 4. 2012. Léčení bylo operativní, bylo provedeno dne 17. 4. 2012. Dne 6. 11. 2012 byla provedena extrakce kovového materiálu a složitá artroskopická operace s čištěním kolenního kloubu. Přetrvává chybný stereotyp chůze při redukci extenze pravého kolena s kulháním, chodí s jednou francouzskou holí. Tohoto času se jedná o doléčený stav s popsaným trvalým následkem po úrazu. Zdravotní stav je stabilizovaný, léčení je ukončeno. Lékař LPS ČSSZ při přezkumu dospěl k závěru, že posudkový závěr OSSZ Kroměříž vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Byly prostudovány a zhodnoceny veškeré doložené lékařské nálezy a bylo konstatováno, že neobsahují nové skutečnosti

posudkově významné pro hodnocení zdravotního stavu do dne jednání o námitce. Jedná se o středně těžké funkční postižení jednoho nosného kloubu po doléčeném úrazu, deficit extenze je již trvalý, síla svalová je neporušena, je redukce dlouhodobé chůze a stání. Byť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pokles pracovní schopnosti byl posuzován podle kapitoly XV, oddíl B, položka 9 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., 20 %. Zdravotní stav neodpovídá žádnému stupni invalidity.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 10. 12. 2013. Posudková komise za účasti odborného lékaře ortopeda hodnotila zdravotní stav žalobce za jeho přítomnosti, na základě podkladové dokumentace a zdravotní dokumentace taktéž nálezů přiložených k žalobě (vše uvedeno v citovaném posudku, který byl účastníkům doručen). Dle posudkového hodnocení, se jedná o stav po úrazu ze dne 10. 4. 2012, kdy došlo ke zlomenině holenní a lýtkové kosti, která byla léčena s několikadenním odstupem chirurgicky. Po zhojení zlomenin, vyjmutí kovového materiálu, artroskopickém ošetření nitrokloubních struktur a intenzivní rehabilitaci, přetrvává poruchy funkce kolenního kloubu ve smyslu omezení plného propnutí, které vede ke změně stereotypu chůze a omezení delšího stání. V ostatních váhonosných kloubech dolních končetin nebyla prokázána porucha funkce, na končetinách není závažný svalový nebo neurologický deficit. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena podle kapitoly XV, oddíl B, položka 9 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., 20 %. Samotné omezení funkce kolenního kloubu by podle rozsahu funkčního postižení posudková komise hodnotila na dolní hranici rozmezí respektive spíše jen podle písm. a) položky 9, protože ve flexi je kloubní pohyb normální, koleno je stabilní a ve správném osové postavení. Pro další zvýšení podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky nebyly shledány podklady. Nejde o stav uvedený pod písm. c), d) stejné položky, protože funkční porucha není celkově těžkého stupně a nejde ani o ztuhnutí dvou kloubů. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

K soudnímu jednání konanému u Krajského soudu v Brně dne 30. 12. 2013 se žalobce nedostavil, ačkoliv byl řádně předvolán, jak vyplývá z doručky vykázané dne 19. 12. 2013, kdy písemnost byla vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky. Soud proto jednal v jeho nepřítomnosti.

Zástupkyně žalované neměla připomínek ke skutkovému a posudkovému zhodnocení, které provedla PK MPSV ČR v Brně dne 10. 12. 2013. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.r.s.).

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 19. 8. 2013 splňoval podmínky § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění či nikoliv. Bylo nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí jsou

oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobce, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Brojí-li žalobce proti tomu, že jeho zdravotní stav byl posuzován rozporně, Krajský soud v Brně se s touto námitkou neztotožňuje.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je stav po úrazu ze dne 10. 4. 2012, kdy došlo ke zlomenině holenní a lýtkové kosti, léčeno s několikaenním odstupem chirurgicky. Zdravotní stav i dochovaná pracovní schopnost byly hodnoceny shodně LPS ČSSZ pracoviště Brno i PK MPSV ČR v Brně, tzn. zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XV – funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích, oddíl B – středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny/končetin, podle rozsahu funkčního postižení, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena z rozmezí 15 až 30 %, 20 %. Lékařka OSSZ Kroměříž totéž zdravotní postižení zařadila pod kapitolu XV, oddíl B, položka 13 písm. a) citované přílohy se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 15 %. Dle názoru soudu však posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně přesvědčivějším a podrobnějším způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení. Soud proto vycházel především z hodnocení obsaženého v citovaném posudku PK MPSV ČR v Brně, protože je považoval za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný.

Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě soud považuje skutečnost, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobce méně než 35 %, což neodpovídá žádnému z kritérií uvedených v § 32 odst. 2 zdp. Žádný z výše uvedených posudků tedy neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že žalobce není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobce nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudech pochybovat.

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 10. 12. 2013 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzovaného ke dni rozhodování žalované. Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl námitkám žalobce vznesených v žalobě i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě a proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 65 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. prosince 2013

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová